

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΒΕΔΟΥΪΝΟΙ

ΥΠΟ Ε. Α. POWELL

Ἐίχομεν ἐγκαταλείπει τὴν Μοσσοῦλην πρὸς 2 ἡμερῶν. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἄγριον ἔδαφος ἐπροχωροῦμεν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας σχετικῶς καλὰ, ὅτε αἴφνης ἐφθάσαμεν εἰς ἓν μικρὸν ὕψωμα, ἐκ τοῦ ὁποίου παρετηρήσαμεν δλόκληρον δάσος ἐκ σκηνῶν μαύρων, τὸ ὁποῖον ἐξετείνετο διὰ μέσου τῆς ἐρημίου ἐφ' ὅσον ἠδύνατο νὰ βλέπωσιν οἱ ὀφθαλμοί. Ἦτο μεγαλειότερον ἀπὸ δλόκληρον στρατόπεδον. Ἄμα τῇ θεᾷ του ἐστράφησαν οἱ ὀδηγοί μας πρὸς δυσμὰς ἀπομακρυνόμενοι προφανῶς ἐν τῇ ἐλπίδι νὰ μὴ γίνωσιν ἀντιληπτοί.

Ἄλλ' ἦτο πολὺ ἀργὰ διότι ἤδη ἦλθε μία δμάς ἵππέων τῶν ὁποίων οἱ μανδῦαι ἐπέτων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς ποικιλόχρωμα νέφη τόσον ταχέως ὅσον οἱ ἵπποι των ἠδύναντο νὰ τρέξουν ἐναντίον μας. Μακρὰν πρὸ αὐτῶν ἵππευεν ἓνας γίγας μὲ μαύρην γενειάδα Βεδουΐνος ἐπὶ ἐνὸς ὠραίου καστανοχρόου ἵππου, πάνοπλος καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπλησίασε κραυγάζων. Ἡ θεὰ τουῆτο τρομακτικῆ μοὶ ἐνεθύμιζε τὸν τραχὺν ἵππεά Μπούφαλο Μπ'λσ μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ὀπισθεν τοῦ ἐρχόμενοι δὲν ἔπαιζον. Τὴν στιγμήν ἐκείνην θὰ ἔδιδον τὸ πᾶν διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν αἱ τεθωρακισμέναι ἄμαξαι μας. Ἐὰν ἡ ἔρημος μᾶς ἐπέτρεπε μεγαλειότεραν ταχύτητα καὶ ἐὰν δὲν διεκόπτετο ἡ φωνή μας ὑπὸ μιᾶς μεγάλης ἀπροσοκῆτου καὶ ἀπεξηραμένης τάφρου, ἡ ὁποία δυσκόλως δύναται νὰ ὑπερνικηθῇ τότε βεβαίως θὰ ἠδυνάμεθα εὐκόλως νὰ ἀφίσωμεν πολὺ ὀπίσω ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ ἡ συνάντησις τῆς τάφρου ἔδωκε καιρὸν εἰς

τὸν ἀρχηγὸν τῶν Βεδουΐνων νὰ μᾶς φθάσῃ. Ἐπήδα διὰ τοῦ ἵππου εἰς ἀπόστασιν 100 μέτρων μακρὰν ἡμῶν καὶ ἠκολούθει τὸν δρόμον πρὸς τὸ πλησιάζον αὐτοκίνητον σκοπεύων ἡμᾶς ἐν τῷ μεταξὺ μὲ τὸ ὄπλον του. Οἱ ὀδηγοί μας ἐξαγριωθέντες ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς ταραχῆς ἐπετέθησαν ἐναντίον του. Ὁ Βεδουΐνος ὁμοῦ δὲν ὑπεχώρησε οὐδὲ κατὰ ἓν βῆμα.

Ἡδυνάμην νὰ βλέπω καθαρὰ τὸ στόμιον τοῦ ὄπλου ὡς καὶ τὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τῆς σκανδάλης καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν ἀνεμνον νὰ αἰσθανθῶ τὸ κτύπημα μιᾶς σφαίρας.

«Ἄλτ σὺ τρελλέ!» ἐφώνησα εἰς τὸν ὀδηγόν μου ἄλλ' οὗτος εὐρισκόμενος ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ φόβου του δὲν ἠδύνατο ν' ἀκούσῃ, ἔως ὅτου ἠσθάνθη τὸ στόμιον τοῦ πιστολίου μου εἰς τὸν ἀνχένα του καὶ ἐσταμάτησε τὴν ἄμαξαν.

Ἀμέσως τότε περιεκυκλώθημεν ἀπὸ πλῆθος ἀράβων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ ἀπειλητικῶς ὕψωμένα ὄπλα των ἐζήτουν τὸν λόγον διατι δὲν ἐσταματήσαμεν εἰς τὴν διαταγῆν των.

«Τὶ ἀνθρώποι εἶναι αὐτοί;» ἠρώτησα τότε τὸν σωφῆρ «τί θέλουσι;»

«Σεῖς σαμάρσ» ἐφώνησεν αὐτὸς κατόπιν μικρᾶς συζητήσεως μὲ τὸν ἀρχηγόν. «Ὁ Σεΐχης μας Ἄντζιλ εἶναι ἓνας μεγάλος ἀνθρώπος καὶ θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ ἀμέσως».

Τώρα ἐγνώριζα ὅτι εὐρισκόμεθα πρὸ ἐνὸς μεγάλου κινδύνου, διότι εἶχον προειδοποιηθῆν περὶ τοῦ Ἄντζιλ. Εἶναι εἰς ἀπὸ τοὺς μεγαλειότερους Σεΐχας τῆς Σαμάρ φιλοπολέ-

μου και Ισχυρᾶς φυλῆς. Καὶ ἂν καὶ μᾶς εἶ-
 χον εἶπει, ὅτι θὰ ἐλάμβανε ἀπὸ τὴν Βρε-
 τανικὴν κυβέρνησιν σπουδαίως παραχωρή-
 σεις ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι θὰ ἄφινε ἀνεοχλή-
 τους τοὺς ταξειδεύοντας εἰς τὴν περιοχὴν
 του, ταῦτοχρόνως ἀνεκοινώθη ὅτι ἔκαμε αἰ-
 ματηρᾶς συμπλοκὰς μετὰ τῶν Γάλλων διότι
 Γαλλικὰ ἀεροπλάνα εἶχον βομβαρδίσει τὸ
 στρατόπεδόν του πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων
 καὶ διότι εἶχον φονευθῆ κατα συνέπειαν με-
 ρικοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων του. Πρὸς ἐκδί-
 κησιν εἶχεν ὑποσχεθῆ πολὺ κακὸν τέλος
 εἰς τὸν πρῶτον Γάλλον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπι-
 πιπτεν εἰς χεῖρας του. Ὑπὸ τοιαύτας συν-
 θῆκας ἐπιθύμουν ἐνδομύχως νὰ μὴ εἶχον
 ἀναλάβει ἐπίσημα τηλεγραφήματα τοῦ Γαλ-
 λικοῦ Προξενείου τῆς Βαγδάτης εἰς τὸν
 στρατηγὸν Ντουρὰν ἀνώτατον ἀρμοστὴν ἐν
 Συρίᾳ. Ὁ μεγάλας φάκελλος μὲ τὰ ἔγγρα-
 φὰ σφραγισμένους πολὺ καθαρὰ μὲ τὰ Γαλ-
 λικὰ οἰκόσημα εὐρίσκειτο ἐντὸς τῆς ἀμάξης
 καὶ ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατον τὰ τὸν ἀποκρύ-
 ψωμεν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Βεδουῖνοι ἡσύχα-
 σαν διότι εἶδον ὅτι εἴμεθα πολὺ ὀλίγοι καὶ
 δὲν ἠδυνάμεθα ἐπομένως νὰ ἀντιταχθῶμεν.
 Ὁ ὁδηγὸς των κατεδέχθη νὰ λάβῃ ἕνα ἀπὸ
 τὰ πλήρους ἐπιβολῆς σιγαρέτων Sadews καὶ
 ὅταν ἐγὼ ἐθαύμαζον μὲ πλήρη διάκρισιν τὸν
 ἵππον του ἐκολακεύθη πολὺ καὶ ἐδέχθη νὰ
 φωτογραφηθῆ. Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ φωτο-
 γράφησις μᾶς ἐκύκλωσαν καὶ ἐπορεύθημεν
 διὰ μέσου τῆς ἐρήμου εἰς τὸ στρατόπε-
 δον. Ἡσθανόμην τὸν ἐαυτόν μου ὁ-
 μοιον πρὸς αἰχμάλωτον σταυροφόρον, ὅ-
 ταν οὗτος ὠδηγήθη ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν
 σκηνὴν τοῦ Σαλαδίν. Καὶ ἀκόμη περισσό-
 τερον, ὅταν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου
 τῶν σκηνῶν προσετέθησαν καὶ ἄλλοι ἄρα-
 βες, οἱ ὁποῖοι ἐφάνερονον τὸν ἐρεθισμὸν
 των διὰ διαφόρων κραυγῶν καὶ οὕτω εὐρέ-
 θημεν ἐν τῷ μέσῳ πλήθους ὄπλων καὶ ἄ-
 ργιων μορφῶν.

Διατρέξαντες ἐν μίλιον περίπου ἐν μέσῳ
 τῶν σκηνῶν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ μέρος ὅπου
 διέμενον ὁ Ἄντζιλ. Ἐκεῖ ὑπῆρχε μία σκη-
 νὴ ἀπὸ μαύρας τριχᾶς αἰγὸς εἶδος προθα-
 λαμου, ἴσως 40 ποδῶν μήκους. Ἐντὸς τῆς
 σκηνῆς ἐκάθητο ὁ Ἄντζιλ μὲ ἐσταυρωμέ-
 νους τοὺς πόδας ἐπὶ ἐνὸς τάπητος περι-
 στοιχοῦμενος ὑπὸ πλήθου ὑπαργηγῶν φαί-

νεται ὅτι διεκόμεν συνεδρίασιν τῆς φυ-
 λῆς. Ὁ Ἄντζιλ ἦτο ἡλικίας 30 ἐτῶν πε-
 ρίπου, λιγυρὸς μὲ χεῖρας τὸσον μικρὰς καὶ
 ὠραίας ὅσον αἱ χεῖρες μιᾶς γυναικὸς, ἔφε-
 ρεν ὠραῖον ὑπογένειον, εἶχε ὀλίγα λεπτὴν
 καὶ ἐξαιρετικῶς σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλ-
 μούς. Ἡ κόμη του ἐκρέματο πρὸ τῶν ὠ-
 μων του εἰς δύο ὠροίους πλοκάμους. Ὁ
 Ἄγὰλ, ὅστις ἐκράτει τὸν πλεκτὸν μανδύαν
 του, ἔφερεν εἰς διάφορα μέρη κεντήματα
 χρυσοποιικίλτα. Ἀπὸ τὴν ζώνην του προε-
 ξείχεν ἐν συγκεχυμένον πλήθος χρυσῶν ἀρ-
 γυρῶν καὶ φιλιδισέων λαβῶν, καὶ ἀπὸ
 μίαν λωρίδα ἐξ ἐρυθροῦ μαροκινοῦ δέρμα-
 τος ἐκρέματο τὸ κοντάκι μζᾶς βαρεζιάς πι-
 στολάς. Κατὰ τὰ ἀραβικὰ ἔθιμα δὲ ἠγέρθη
 καὶ μᾶς προσέφερε τὴν χεῖρα του. Εἰς ἐν
 δὲ νεῦμα του ἤρχισαν οἱ αἰθίοπες σκλάβοι
 νὰ ἐκτυλίσσουν ἕνα μακρὸν καὶ στενὸν τά-
 πητα ἵνα καθήσωμεν: ἔφερον δὲν κατόπιν
 μίαν ὠραίαν καὶ στολιωμένην σέλιαν καμή-
 λου ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτοποθετήσαμεν μερικὰ
 προσκεφάλαια διὰ νὰ στηρίξωμεν τὰ νῶτα
 μας.

Ἐπειδὴ δὲν ἐγγωρίζομεν Ἀραβικὰ καὶ
 ἐπειδὴ ὁ Ἄντζιλ δὲν ἐγνωρίζε νὰ ὀμιλῆ οὐ-
 τε Γαλλικὰ ἀλλ' οὔτε καὶ Ἀγγλικὰ ἡ συ-
 ζήτησις καθίστατο δυσχερῆς. Τοιοῦτοτρό-
 πως λοιπὸν ἐκαθήμεθα σιωπηλοὶ μὲ ἐσταυ-
 ρωμένους τοὺς πόδας καὶ πολὺ ταχέως μᾶς
 ἐπόνεσαν οἱ μῦς μας διότι δὲν εἴμεθα συ-
 νειθισμένοι εἰς τὸ τοιοῦτον κάθισμα. Ὁ
 Χούχτιξ καὶ ὁ Σερίν ἐκάθητο παραπλευ-
 ρως μου: Ἀλλὰ ὁ Ἄντεμ, ὁ ὁποῖος ἦτο
 σπουδαῖος φωτογράφος εἶχε μείνει ἀπ' ἔξω
 καὶ προσεπάθει νὰ φωτογραφησῆ ἕνα μι-
 κρὸν κοριτσάκι, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγαπητὸς σύν-
 τροφος ἦτο μίᾳ ἐξημερωμένη ἔλαφος. Ἀπὸ
 τὰς μετ' ἀγανακτήσεως φωνὰς μὲ τὰς ὁποίας
 οἱ ἄραβες παρηκολούθουν αὐτὴν τὴν σκη-
 νὴν ἠννόησα ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ βελτι-
 ῶσωμεν τὴν θέσιν μας.

«Θὰ ἐκάμνατε καλλίτερον, ἂν ἐθέτατε τὴν
 φωτογραφικὴν μηχανὴν εἰς τὴν θήκην καὶ
 ἐκάθησθε» ἐφώναξα εἰς τὸν Λάντεμ. «Οἱ
 ἄνθρωποι οὗτοι μὲ αὐτὴν τὴν συμπεριφο-
 ρὰν φαίνεται ὅτι εἶναι διατεθειμένοι νὰ
 μᾶς κόψουν τὸν λάρυγγα καὶ ἂν θέλωμεν
 σωθῶμεν πρέπει νὰ τοὺς διατηρήσωμεν εἰς

καλήν διάθεσιν».

Ἐπειδὴ πολὺ ταχέως ἐξεδηλώθη ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν διὰ νοσημάτων νὰ συνεννοηθῶμεν εἶπεν ὁ Ἀντζιλ μάτι τι εἰς ἓνα τῶν συντρόφων του καὶ μὰ' ἄλιγον εἶδομεν νὰ

δοηοῦνται πρὸ αὐτοῦ οἱ σωφὲρ μας. Ποτὲ δὲν εἶχον ἴδει εἰς τὴν ξωγὴν μου τρομακτικωτέρους ἀνθρώπους. Ἦσαν παρὰ πολὺ ὠχροί.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Οὐδεὶς θ' ἀρνηθῆ ὅτι ὁ μεγαλύτερος παράγων εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδὸς εἶναι τὸ περιβάλλον ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτος ζῆ τὰς ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εὐρίσκεται οὔτε ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του οὔτε ἐν τῷ σχολείῳ.

Βεβαίως ὁ παῖς ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας του διὰ τὸν Α ἢ Β λόγον εὐρίσκεται ἐντὸς περιβάλλοντος διαφόρου τοῦ οἰκογενειακοῦ τοιοῦτου, εὐρίσκεται ἐντὸς περιβάλλοντος ποικίλλοντος ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, ἀπὸ θέσεως εἰς θέδιν, ἐντὸς περιβάλλοντος τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὠθεῖ πάντοτε πρὸς τὰ κάτω σπανιώτατα δὲ πρὸς τὰ ἄνω.

Οὐδεὶς θ' ἀρνηθῆ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν καὶ οὐδεὶς μέχρι σήμερον τοῦλάχιστον ἐν Ἑλλάδι ἐσκέφθη τὸ περιβάλλον τοῦτο νὰ προσπαθῆσθαι νὰ τὸ καταστήσῃ ἄγνόν, ἠθικόν, ὑψηλόν.

Καὶ ἰδοὺ βλέπομεν εἰκόνας προσηγορίας ὄνειδος εἰς πόλεις τουλάχιστον ὡς ἡ ἡμετέρα ἀνὰ τοὺς διαφόρους ἀκαλλιεργήτους ἀγρούς ἢ μεγάλα οἰκόπεδα μὲ τὰ διάφορα ἀθλητικὰ παιχνίδια. Ἰδίᾳ τὸ φουτ—μπόλ. Διότι ἐκεῖ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβλέψεως παρ' οὐδενὸς ἀπολύτως ἀφίενται οἱ παῖδες κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν παίζοντες τὰ ὡς ἄνω παιχνίδια νὰ συνδιδάσκωνται καὶ πᾶσαν ἀδέβειαν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς μεγαλιτέρους των. Καὶ ὅμως τὴν τέρψιν τῶν παιχνιδίων τούτων θὰ ἦτο δυνατόν ἢ πόλις νὰ παρέχῃ εἰς τὰ παιδιά τῆς ἰδρύουσα εἰς τὰς διαφόρους οἰκίας γυμναστήρια ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν δεδοκιμασμένων λειτουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄλλὰ τοῦτο θὰ εἶπῃ τις θὰ ἀπήται

δαπάνας.

Μάλιστα δαπάνας θ' ἀπήται, ἀλλ' ἀλλοίμονον ἐάν οἱ γονεῖς ἀπέστεργον τὰς δαπάνας ταύτας ἀφορώσας αὐτὴν ταύτην τὴν ἠθικὴν ὑπαρξιν τῶν παιδιῶν των.

Ἐπιβλῶντες περὶ παιδονομίας. Ἄλλὰ παιδονομία δὲν ὑπάρχει, φρονοῦμεν ἀνάγκη ὅταν ὁ παῖς ἔχων ποῦ νὰ ἀσχοληθῆ δὲν δύναται νὰ σκεφθῆ νὰ ἐκτραπῆ εἰς ἀκόσμους καὶ ἀνῆθικους πράξεις.

Οὐδὲ ἔχομεν τὴν γνώμην ἢ ἐλάχιστα ἔχει τις ν' ἀναμνησθῆ ἀπὸ τὸ σχολεῖον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδὸς ἐξ' ὅσον οὗτος ἐκτὸς αὐτοῦ εἰς παντοίους κινδύνους εἶναι ἐκτεθειμένος καὶ ὑπὸ πλείστον περιβάλλεται αἰτίων ἀγόντων εἰς τὴν καταστροφὴν παντὸς ὅ,τι τὸ σχολεῖον ἐδημιούργησεν.

Ἄνάγκη ἐπομένως ἡμερῶν, ἐπιτακτικὴ ἢ ἰδρυσὶς τοιοῦτων γυμναστηρίων ὑπὸ αὐστηροῦς ὄρους καὶ συνθήκας λειτουργούντων, ἔνθα οὐ μόνον, ὁ παῖς, ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς διαφθορᾶς ἀλλὰ καὶ εὐγενὲς καὶ εὐσταθὲς ὄμμα κτᾶται διὰ τῆς γυμναστικῆς προνοήσεως.

